

AFSPRAAK MET DE DOOD

(RENDEZ-VOUS MET DE DOOD)

(Appointment with death)

Thriller in drie bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

vertaling

Jan Hulsegge

Bewerking

Floortje Visser

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AFSPRAAK MET DE DOOD – (rendez-vous met de dood) - Appointment with death** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE** en vertaler **JAN HULSEGGE**, bewerking **FLOORTJE VISSER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Meisje

Mrs. Boynton

Ginevra Boynton

Lennox Boynton

Nadine Boynton

Wethouder Higgs

Receptionist

Gids

Lady Westholme

Miss Pryce

Dr. Gerard

Sarah King

Jefferson Cope

Raymond Boynton

Kolonel Carbery

TIJD VAN HANDELING:

+/- 1940

PLAATS VAN HANDELING:

EERSTE BEDRIJF:

De lounge van het hotel King Solomon in Jeruzalem.

TWEEDE BEDRIJF:

Het reizigerskamp in Petra, een week later.

DERDE BEDRIJF:

Hetzelfde, de volgende morgen.

EERSTE AKTE

(DECOR: De lounge van het King Solomon Hotel in Jeruzalem. Middag.

Linksachter staat een receptiebalie met sleutelwand. Linksvoor wordt een lift weergegeven door middel van licht dat door de openschuivende deuren schijnt. Midden op het podium staat een grote ouderwetse tafel met 3 stoelen. Een grote deftige stoel en 2 gewone stoelen. Rechtsachter staat een zitje met 2 stoelen en een theetafeltje. Het achterdoek is naar beneden)

(als het doek opengaat, zit Mrs. Boynton achter de tafel in het midden. Ze is een grote gezette vrouw, net een afgodsbeeld, met een uitdrukingsloos gezicht. Naast haar stoel staat een wandelstok. Haar familie staat om haar heen als hovelingen rond de koningin. Ginevra Boynton, haar dochter, zit rechts van haar. Ze is een knap meisje van 13 met een verslagen, lege uitdrukking. Ze staart in de ruimte. Zo nu en dan bewegen haar lippen alsof ze in zichzelf praat. Haar vingers plukken een zakdoekje in kleine stukjes uiteen. Dit wordt deels door de tafel verhuld. Nadine Boynton, de schoon- dochter, zit links van Mrs. Boynton. Het is een stille vrouw van achtentwintig. Ze haakt. Lennox Boynton, de oudste zoon van Mrs. Boynton en de man van Nadine, staat tussen Nadine en Miss Boynton in. Hij houdt een boek ondersteboven vast en doet alsof hij leest. De receptionist staat achter de balie. Een mooi Italiaans meisje komt rechts achter binnen en gaat naar de balie)

Scène 1

MEISJE: Bonjour, j'avoir la clé de ma chambre s'il vous plaît?

RECEPTIONIST: Pardon, wat zegt u?

MEISJE: La clé de ma chambre? Ah, u begrijpt 't niet. Mijn sleutel alstublieft.

RECEPTIONIST: Oh uiteraard, hier is ie. *(geeft haar de sleutel)*

MEISJE: Merci. *(lift arriveert, Higgs stapt uit, het meisje stapt in de lift)*

HIGGS: Is er nog post voor me? Higgs is de naam.

RECEPTIONIST: De post is in het kantoor van de conciërge, meneer.

HIGGS: Conciërge? Moet je die man zo'n chique naam geven? Wat is er verkeerd aan portier?

RECEPTIONIST: Wat u maar wilt, meneer.

HIGGS: Ik moet hier vijf pond per dag betalen en ik vind het niet veel bijzonders. Geef mij het Midland in Manchester maar, ook al hebben ze daar niet van die fraaie zuilen. Zeg, als een van die gidsen terugkomt van het reisbureau, zeg hem dan maar dat ie moet wachten tot ik terugkom. *(Higgs loopt rechts af. Nadine laat iets vallen. Ginevra praat tegen zichzelf)*

MRS. BOYNTON: Ginny! *(Ginny schrikt. De Gids draagt de koffers en het gezelschap loopt naar de balie)*

LADY WESTHOLME: Ik ben Lady Westholme.

RECEPTIONIST: Wilt u even een formulier invullen, alstublieft?

LADY WESTHOLME: Hebt u mijn telegram uit Caïro gekregen?

RECEPTIONIST: Zeker, Lady Westholme. Uw kamers zijn klaar. 108 en 109 op de tweede verdieping.

LADY WESTHOLME: Ik geef de voorkeur aan de eerste verdieping.

RECEPTIONIST: Ik ben bang dat we daar niets meer vrij hebben.

LADY WESTHOLME: Ik heb besloten hier te logeren in plaats van bij de Hoge Commissaris en ik verwacht dan ook dat ik behoorlijk word behandeld. Als er op de eerste verdieping geen kamers meer vrij zijn, zal iemand moeten vertrekken. Begrepen?

RECEPTIONIST: Als uwe lady'ship voorlopig even naar de tweede verdieping wil gaan, zullen we voor vannacht wat organiseren. Mag ik uw paspoort, alstublieft? Naam, voornamen en nationaliteit, alstublieft.

LADY WESTHOLME: Brits.

GERARD: Ongetwijfeld.

MISS PRYCE: Oh, lieve help, ik hoop maar dat ik dit goed ingevuld heb. Ik vind die formulieren altijd zo verwarrend.

GERARD: Nationaliteit, hier. Bent u ook Brits?

MISS PRYCE: Oh, nu.... ja, zeker.... tenminste.... om eerlijk te zijn.... ben ik Welsh.... maar het is toch allemaal hetzelfde, nietwaar? *(ze laat haar tasje vallen)*

GERARD: Kijk eens.

MISS PRYCE: Oh, dank u. Hebt u.... is er... ik geloof dat er een kamer voor mij is gereserveerd. Ik heb gevraagd om uitzicht op de Dode Zee.

RECEPTIONIST: Naam?

MISS PRYCE: Oh, hemeltje, wat dom van me. Pryce. Miss Pryce. Miss Amabel Pryce.

RECEPTIONIST: Kamer 210, 2-1-0 (*Pryce laat weer haar tasje vallen*)

MISS PRYCE: Oh, wat stom toch. Dank u zeer.

GERARD: Dokter Theodore Gerard.

RECEPTIONIST: Oh, ja, dokter Gerard. Nummer 184. (*Sarah en Gerard kruisen elkaar bij de lift*)

Scène 2

GERARD: Hoe maakt u het?

SARAH: Ik ben zo blij dat ik u weer zie. Ik heb u nog nooit bedankt voor uw hulp bij het station in Caïro, die avond.

GERARD: Oh, dat stelde niets voor - graag gedaan. Vindt u Jeruzalem mooi, Miss....?

SARAH: King, dokter Sarah King.

GERARD: Ah, we zijn collega's. Dokter Gerard.

SARAH: Collega's? Doctor Theodore Gerard. Oh. Bent u **de** dokter Gerard? Maar natuurlijk, dat moet.

GERARD: Ik ben dokter Theodore Gerard. Dus, zoals ik al zei, we zijn collega's.

SARAH: Ja, maar u bent iemand en ik ben nog maar net begonnen.

GERARD: Oh, nu ja, ik hoop maar dat het niet is als dat Engelse gezegde - wacht even, dan weet ik het wel weer. (*langzaam*) 'Dokters verschillen van mening, en patiënten gaan dood'.

SARAH: (*twijfelachtig/verward - wat moet ik hier nou mee*) Leuk dat u dat kent! Gelukkig hebben we geen patiënten. Bent u met de middagtrein gekomen?

GERARD: Ja. Met een heel belangrijke Engelse dame. (*hij trekt een*

gezicht) Lady Westholme. Aangezien God niet in Jeruzalem is, moet ze genoeg nemen met het King Solomon Hotel.

SARAH: Lady Westholme is anders een belangrijke politica. In haar eigen ogen, in ieder geval. Ze zit altijd te hakken op de regering over woningen en gelijke betaling voor vrouwen. Ze was staatssecretaris of zoiets, maar bij de laatste verkiezingen heeft ze haar zetel verloren.

GERARD: Niet het soort dat u erg interesseert.

SARAH: Nee... maar.... *(zachtjes)* er is hier wel iemand die dat wel doet. Niet kijken. Het is een Amerikaanse familie. Ze zaten gisteren in dezelfde trein als ik. Ik heb met de zoon gepraat. *(Gerard kijkt naar Lennox)* Nee, die niet - de jongere. Hij was best aardig. Die vrouw ziet er nogal vreemd uit, hè? Haar familie aanbidt haar gewoonweg.

GERARD: Misschien omdat ze weten dat ze het niet al te lang meer zal maken. Herkent u de tekenen?

SARAH: Hoelang geeft u haar nog?

GERARD: Misschien zes maanden - wie weet? Wilt u iets drinken?

SARAH: Nee, nu nog niet. *(ze kijkt op haar horloge)* Ik moet een pakje afhalen in een winkel. Ik moet opschieten. Een andere keer, misschien. *(snel af. Gerard kijkt haar even na en gaat dan naar de receptionist)*

GERARD: Cinzano à l'eau, alstublieft. *(gaat rechts aan het tafeltje zitten met een krant maar bestudeert de familie Boynton, hij is erg geïnteresseerd. Ginevra plukt aan haar zakdoekje)*

Scène 3

MRS. BOYNTON: Ginevra, je bent moe. Ik geloof dat je beter kunt gaan rusten.

GINEVRA: Ik ben niet moe, ma. Echt niet.

MRS. BOYNTON: Jawel. Ik weet wel beter. Ik geloof niet.... ik geloof niet dat je morgen mee kunt, de stad in.

GINEVRA: Oh, dat kan ik best. *(vurig)* Ik voel me prima.

MRS. BOYNTON: Nee, dat doe je niet. Je bent ziek aan het worden.

GINEVRA: Dat is niet, dat is niet waar! *(staat op; hysterisch)*

MRS. BOYNTON: Ga naar boven en ga rusten.

GINEVRA: Ik word niet ziek, ik wil niet ziek worden.

MRS. BOYNTON: Ik weet het altijd.

NADINE: Ik ga wel met je mee, Ginny.

MRS. BOYNTON: Nee, laat haar maar alleen gaan.

GINEVRA: Ik wil dat Nadine meegaat.

NADINE: Dan ga ik toch met je mee. *(staat op)*

MRS. BOYNTON: Ze gaat het liefst alleen. Nietwaar, Ginny?

GINEVRA: Ja, ik ga liever alleen. Dank je, Nadine. *(Ginny loopt naar de lift, de buitenlandse dame komt op)*

Scène 4

MEISJE: Pardon, Ik wil graag een Martini op het terras. *(Cope komt op van rechts achter en loopt naar de Boyntons toe. Hij schudt handen)*

COPE: Ik was jullie al aan het zoeken. Hoe gaat het, Mrs. Boynton? Niet al te vermoeid na de reis uit Caïro?

MRS. BOYNTON: Nee, dank je. Mijn gezondheid is nooit al te best, dat weet je wel....

COPE: Ach, natuurlijk. Jammer, jammer.

MRS. BOYNTON: Maar ik voel me zeker niet slecht. Nadine zorgt goed voor me, hè Nadine?

NADINE: Doe mijn best.

COPE: Dat wil ik graag geloven. Lennox, wat vind jij van de stad van koning David? *(Lennox blijft in zijn boek kijken (op de kop) en reageert niet)*

MRS. BOYNTON: Lennox!

LENNOX: Sorry, wat zei je, Cope?

COPE: Ik vroeg wat jij vond van de stad van koning David.

LENNOX: Oh, ik weet het niet.

COPE: Beetje teleurgesteld? Ik moet eerlijk zeggen, dat was ik de eerste keer ook. Maar misschien heb je nog niet alles gezien.

LENNOX: We kunnen niet al te veel doen, vanwege moeder.

MRS. BOYNTON: Een paar uur rondkijken is alles wat ik kan.

COPE: Ik vind het geweldig wat u nog allemaal doet, Mrs. Boynton.

MRS. BOYNTON: Ik geef niet toe. Het is een kwestie van wilskracht - ja, wilskracht. *(Raymond Boynton komt rechts achter op en gaat naar de tafel. Hij is een knappe jongeman van vieren- twintig. Hij glimlacht en ziet er gelukkig uit. Hij heeft een doosje medicijnen mee)*

COPE: Hallo, Ray, ik zag je wel, toen ik binnenkwam, maar jij had wel andere dingen aan je hoofd.

MRS. BOYNTON: Andere dingen? Heb je mijn medicijnen van de apotheek gehaald?

RAYMOND: Zeker, ma, hier is het.

COPE: Dat was een knap meisje, waar je mee stond te praten, Ray.

MRS. BOYNTON: Meisje? Wat voor meisje?

RAYMOND: Ze zat gisteren in de trein. Ik heb haar met haar koffers geholpen - waren een beetje zwaar.

MRS. BOYNTON: Juist!

RAYMOND: Ik veronderstel dat u wel alles goed hebt bekeken.

COPE: Nu, ik hoop Jeruzalem de volgende dagen grondig te bekijken en dan ga ik naar Petra, de rozerode stad Petra - een heel bijzonder natuurlijk fenomeen, een beetje uit de gewone richting.

MRS. BOYNTON: Een rozerode stad - half zo oud als de wereld.

RAYMOND: Klinkt goed.

COPE: Het is de moeite waard. *(hij aarzelt, gaat naar links en dan naar Mrs. Boynton)* Ik vroeg me af of ik jullie soms kon overhalen om met me mee te gaan? Ik weet wel dat **u** het niet kunt, Mrs. Boynton, en een paar van uw familieleden zullen wel bij u willen blijven, maar als u de troepen zou splitsen, zo te zeggen..... *(zorgt dat hij heel tactisch tussen Nadine en Lennox stopt)*

MRS. BOYNTON: Ik geloof niet dat we uit elkaar willen. We hangen erg aan elkaar. Wat vinden jullie, kinderen?

LENNOX, RAYMOND: *(tegelijk)* Nee, moeder/ Oh, nee...

MRS. BOYNTON: Ziet u wel. Ze willen me niet alleen laten. En jij, Nadine? Je zei niets.

NADINE: Nee, dank u, als Lennox er niets voor voelt, ga ik ook niet.

MRS. BOYNTON: Kom, Lennox, zeg eens wat. Waarom gaan jij en Nadine niet? Ik geloof dat zij wel graag wil.

LENNOX: Ik... nu ja... nee.... ik... ik... denk dat we beter bij elkaar kunnen blijven.

COPE: Tjee, zeg. Jullie klitten aan elkaar. *(Sarah komt op en loopt van rechts voor naar rechts achter. Ray en Cope kijken)*

MRS. BOYNTON: We zijn heel erg op onszelf. *(tegen Raymond)* Is dat het meisje waar je buiten mee hebt staan praten?

RAYMOND: Ja... eh.... ja.

MRS. BOYNTON: Hoe heet ze?

RAYMOND: Ze heet King. Ze is.... ze is dokter.

MRS. BOYNTON: Juist. Een van die vrouwelijke dokters. Ik geloof niet dat we veel met haar te maken willen hebben, jongen. Zullen we gaan? *(als Mrs. Boynton op wil staan en haar stok wil pakken pakt Nadine hem weg, waarna ze hem vriendelijk aan Mrs. Boynton geeft. Het is duidelijk een soort machtsvertoon. Mrs. Boynton grijpt vervolgens Nadines arm veel te hard beet en steunt op haar)* Ik zou niet weten wat ik zonder Nadine zou moeten beginnen. Ze zorgt zó goed voor me. Maar soms is het wel erg saai voor haar. Je zou de stad eens in moeten gaan met meneer Cope, Nadine.

COPE: Ik zou het geweldig vinden. Kunnen we niet meteen wat afspreken?

NADINE: Misschien - morgen. *(stappen allen in de lift, alleen Cope blijft achter. Hij slungelt naar Dr. Gerard)*

Scène 5

COPE: Neem me niet kwalijk, maar u moet dokter Theodore Gerard zijn.

GERARD: Ja, maar ik ben bang....

COPE: U weet natuurlijk niet meer wie ik ben. Ik heb vorig jaar in Harvard een college van u bijgewoond en later ben ik aan u voorgesteld. Ik was een van de 50 aanwezigen. Een geweldig interessante lezing, over psychiatrie natuurlijk.

GERARD: Erg vriendelijk van u.

COPE: Er zijn veel beroemdheden in Jeruzalem. Mag ik u wat te drinken aanbieden?

GERARD: Graag, Cinzano à l'eau.

COPE: Oh, tussen twee haakjes, mijn naam is Cope. Een Cinzano à l'eau en een whisky puur.

GERARD: Vertelt u me eens - dat interesseert me namelijk - is dat nu een typisch Amerikaanse familie, waar u mee hebt staan praten?

COPE: Oh, nee, dat zou ik zeker niet durven zeggen.

GERARD: Ze schijnen - erg aan elkaar te hangen.

COPE: U bedoelt dat ze de hele tijd om die oude dame draaien? Dat is zo. Ze is heel bijzonder, weet u.

GERARD: Oh ja? Vertel me eens wat meer over haar.

COPE: Ik heb de laatste tijd veel over die familie nagedacht. Ziet u, de jonge Mrs. Boynton - Mrs. Lennox Boynton - is een oude vriendin van me.

GERARD: Ach, die charmante jonge vrouw?

COPE: Klopt, dat is Nadine. Ik kende haar voordat ze trouwde met Lennox Boynton. Ze was in het ziekenhuis en leerde voor verpleegster. Toen is ze op vakantie bij de Boyntons geweest - ze was een verre nicht - en ze is met Lennox getrouwd.

GERARD: En is het - een gelukkig huwelijk?

COPE: *(na een moment)* Ik.... ik weet eigenlijk niet wat ik daarop moet zeggen.

GERARD: Is er iets wat u dwars zit?

COPE: Ja. Ik stel uw mening erg op prijs - dat wil zeggen, als ik u niet verveel.

GERARD: Zeker niet. Ik ben gespecialiseerd in mensen. Ik heb er altijd belangstelling voor. Vertel me maar eens wat over die familie Boynton.

COPE: Nu, wijlen Elmore was een zeer rijk man. Deze Mrs. Boynton is zijn tweede vrouw.

GERARD: Ze is dus de stiefmoeder.

COPE: Inderdaad. Maar vergeet niet dat de kinderen nog erg jong waren toen ze trouwde en dat zij haar altijd als hun eigen moeder hebben beschouwd. Ze zijn erg toegewijd, zoals u hebt gezien.

GERARD: Ik heb hun - toewijding inderdaad gezien.

COPE: Elmore Boynton had een hoge dunk van zijn tweede vrouw. Toen hij stierf, heeft hij haar de volledige zeggenschap gegeven - ze is een buitengewoon schrandere zakenvrouw. Na zijn dood heeft ze zich helemaal aan zijn kinderen gewijd en heeft ze de buitenwereld nagenoeg buitengesloten. Ik moet eerlijk zeggen dat ik niet weet of dat nu wel zo verstandig is.

GERARD: Voor opgroeiende kinderen is dat desastreus.

COPE: (*geraakt*) Nu ja, dat is ook precies wat *ik* ervan denk. In haar toewijdingsdrang heeft ze hen nooit toegestaan om contact te leggen met de buitenwereld. Het resultaat is dat ze opgegroeid zijn als een.... een stelletje neuroten. Ze kunnen geen vriendschap sluiten met vreemden.

GERARD: Wonen ze nog allemaal thuis? Hebben ze geen beroep? Geen carrière?

COPE: Nee. Er is geld genoeg, ziet u.

GERARD: Maar ze zijn financieel van hun stiefmoeder afhankelijk.

COPE: Klopt. Ze heeft hen aangemoedigd om thuis te blijven en niet uit te gaan of een baan te zoeken. Ze spelen geen golf, ze zijn geen lid van een of andere club, ze gaan niet uit dansen en ze kennen geen andere jonge mensen. (*de jongen komt met de drankjes. Hij serveert en gaat weer af*)

GERARD: Wat doen ze dan wel?

COPE: Nu ja, ze.... ze zitten daar maar. U hebt het vandaag zelf gezien.

GERARD: En u bent het daar niet mee eens?

COPE: (*fel*) Een jongen moet toch niet aan moeders rokken blijven hangen. Hij moet zijn vleugels uitslaan en onafhankelijk worden.

GERARD: En als dat onmogelijk is?

COPE: Wat bedoelt u - onmogelijk?

GERARD: Meneer Cope, er zijn 2 manieren om een boom in zijn groei te belemmeren.

COPE: Het is een aardig welgesteld stelletje mensen.

GERARD: De geest kan even goed achterblijven als het lichaam.

COPE: De geest?

GERARD: Ik geloof niet dat u mijn standpunt helemaal begrepen hebt.
Maar ga door.

COPE: Ik vind dat het hoog tijd is dat Lennox Boynton eens ophoudt met duimendraaien. Hoe kan een man op die manier geloven dat zijn vrouw hem blijft respecteren?

GERARD: Aha, nu snap ik het. U denkt aan zijn vrouw.

COPE: Ik schaam me niet voor mijn gevoelens voor die vrouw. Ik ben erg op haar gesteld. Ik wil haar alleen maar gelukkig zien. Als zij gelukkig was met Lennox, dan zou ik me dadelijk terugtrekken.

GERARD: *(staat op)* Dit soort ridderlijkheid bestaat alleen nog maar in Amerika.

COPE: U mag me best belachelijk vinden, dokter Gerard. Misschien klinkt het allemaal wel romantisch en ouderwets, maar ik krijg de kriebels van die man. Hij staat daar maar te lezen en neemt noch van zijn vrouw noch van iemand anders enige notitie.

GERARD: Maar hij stond helemaal niet te lezen.

COPE: Niet te lezen - maar hij had toch een boek....

GERARD: Hij hield het boek ondersteboven. Gek, hè? *(hij ziet het kapotgetrokken zakdoekje van Ginevra op de grond liggen)* En hier is nog zoiets. *(hij pakt de zakdoek)* Een zakdoek die helemaal aan stukken is getrokken door dat meisje.

COPE: Maar dat is... dat is heel eigenaardig.

GERARD: Ja, eigenaardig, maar ook heel interessant.

COPE: Nu, ik heb best waardering voor toewijding, maar ik vind dat het ook te ver kan gaan. Sorry, ik moet nog naar American Express voor ze sluiten. Ik zie u straks nog wel.

Scène 6

GERARD: A toute à l'heure. Moederlijke toewijding? Ik betwijfel het. *(terwijl hij de zakdoek oppakt. Vanaf links achter de balie komt Ginny op, ze kijkt argwanend om zich heen voor ze dr. Gerard ziet en op hem afsluip)*

GINEVRA: Oh, alstublieft, ik moet u dringend spreken.

GERARD: Miss Boynton?

GINEVRA: Ze nemen me mee. Ze zijn van plan me te vermoorden - of op te sluiten. U moet me helpen - u *moet* me helpen. (*schudt aan zijn arm, wanhopig*)

GERARD: Is dit uw zakdoek?

GINEVRA: Ja. Luister, ik hoor eigenlijk niet bij hen. Ik heet ook eigenlijk geen Boynton. Ik ben.... ik ben van koninklijke bloede.

GERARD: Juist, ja.

GINEVRA: Ik wist wel dat ik u kon vertrouwen. Overal om me heen zijn vijanden. Ze proberen mijn eten te vergiften - dat soort dingen - ik mag met niemand praten. Als u me zou kunnen helpen ontsnappen.... (*alsof ze betrapt wordt ineens angstig en gehaast*) Ze komen. Ik word altijd bespioneerd. Ze mogen niet weten dat ik met u heb gepraat. (*links achter af*)

GERARD: Nom d'un nom d'un nom!

Scène 7

SARAH: Is er iets, dokter Gerard?

GERARD: Ja, dat kun je wel zeggen. Quelle histoire! Koninklijk bloed achtervolging, vergif in het eten, omringd door vijanden. (*Lady Westholme, de Gids en Miss Pryce komen uit de lift*)

SARAH: Maar dat..... (*wordt onderbroken*)

LADY WESTHOLME: Ah, dokter Gerard. Ik heb u gezocht. We hebben de trip naar Petra bijna geregeld. We gaan dinsdag weg en blijven dan de nacht in Amman. De volgende dag kunnen we dan doorreizen naar Petra. We maken de trip in een eersteklas tourbus. (*wijst naar de gids*) Dit is onze gids - Mohammed.

GIDS: Mijn naam is niet Mohammed, Mevrouw.

LADY WESTHOLME: Ik noem gidsen altijd Mohammed.

GIDS: (*stelt zich voor aan Gerard*) Aangenaam, mijn naam is Aissa, ik ben de gids voor de Christelijke rondreis naar en door Petra.

LADY WESTHOLME: Dat lijkt nergens op. Ik zal je Mohammed noemen, geen gemaar.

GIDS: Zoals u wenst, lady Westholme. U kunt als u wenst mijn recensies erop nalezen. Ik heb bij mijn balie een gastenboek met zeer tevreden reacties. Geestelijken die de Christelijke tour met

me hebben ondernomen en hun verbazing uitspraken over mijn kennis van de Christelijke leer en geschiedenis. Complimenten over de begeleiding door mijn team en de reinheid van de tourbus.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto